

Prímásképző Tánc tábor IS!

Köszönjük szépen az ebédet IS! Kórusban mondták a gyerekek étkezések után, mert a tábor folyamán köszönhattünk sok mindent IS: táncoktatást, hangszeroktatást kezdőknek és haladóknak, jó hangulatot, sok-sok értékes beszélgetést, élményt.

Honnan csöppent két anyuka három gyermekkel erre a csodálatos helyre? Tavaly ősszel, az Őszirózsa országos népdalvetélkedőn különdíjat nyertek a lányaink, és Haáz Sándor tanár úr meghívta őket a Prímásképző Tánc táborba. Így csöppentünk ide Nagyenyedről és Nagyváradról kisiskolás lányainkkal. Amivel itt találkoztunk, azt nehéz szavakkal megfogni, mert csak megélni lehet. Érkezésünkkor tojásrántottával vártak bennünket a konyhában, ahol a világ fontos dolgai történnek. Másnap reggel bundáskenyér volt, pedig a reggelit nekünk kellett volna állni, de a fenséges ebéd és vacsora mellett, reggelivel is kényeztettek bennünket. Étkezésekkor együtt nyaltuk fényesre a tányérok fenekét a nyolcvan, nyolcvanöt táborozóval. Gyerekkorunk ízei varázsoltak el bennünket, a gyerekek előadásaival együtt. Az ebéd és vacsora végeztével a gyerekek népdalokat énekeltek, szavaltak és hangszeren játszottak. Minden itt töltött pillanat időutazás, vissza a gyerekkorunkba. A Múzeum Szálló szobái, mint nagyanyáink tiszta szobája fogadott bennünket. Festett bútorok, gyapjú szőttesek, eszünkbe juttatták, hogyan mostuk gyerekkorunkban rongyszőnyegeinket a patakban.

Három napon keresztül folyt a tánc és muzsikaszó. A gyerekek fáradhatatlanul dolgoztak. Miklós tanár bácsitól és Haáz Sándor tanár úrtól a hangszeresek megtanulták azok táncok dallamait, amiket Dénes tanár bácsi a táncos lábú gyermekeknek tanított. A felcsíki táncokból hejszát, gólyást, kezest és egy kis csárdást sajátítottunk el. Nagy kedvenceink voltak a moldvai táncok: pálmácska, ördög útja, hojna, kecskés, tűz lángja és lérem. Egy délutánra segítségünkre volt Ingrid, akitől csujogatókat és népdalokat tanultunk.

Ünnepi gúnyát vettünk magunkra, és utolsó délután bemutattuk a zenészekkel és táncosokkal együtt mindazt, amit három napon keresztül odafigyeléssel, mérhetetlen összpontosítással, pontossággal és fegyelemmel magunkba szívunk.

Minden izmunk fáj, a szívünkkel együtt, mert itt kell hagynunk ezt a csodát, ahol a gyerekek tisztelettel fordulnak a tanáraik felé, a tanárok szeretettel és elismeréssel a gyerekek felé. Mindennek megvan a helye, szerepe, ideje, mint ahogy nagyanyáink idejében láttuk. Ez a rend biztonságot teremt, közösséget épít, ahová jó tartozni. Ebben a rendben helye van a munkának, de helye van a játéknak IS. Láthattuk a gyerekeinket önfeledten, szabadon játszani, örülni az alattuk leszakadó fűzfaágnak, az elvarázsolt kalandparknak.

Magunkkal visszük a vendégszeretetet, ezt a ritka lelki erőt amivel ebben a közösségben munkálkodnak. Erősíteni fog minket a hétköznapiakban. Tiszta szívből köszönjük, hogy ennek a csodának a részesei lehettünk. Isten áldását kérjük a Feli minden tagjának munkájára és életére.

Katona Kinga Erzsébet és Kocsis Kincső Hanna
Szentegyháza
2023